

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

7. Dies Decemb. Summum Bonum, hoc est tuum bonum: Quid ergò deest,
cui summum Bonum, bonum est?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

ad immensa spatia Beneficentiæ: idcirco idem Amor, qui fuit in æternitate benevolus, fuit in tempore beneficus, eritque deinceps, modò velis, per interminatam æternitatem. Si sis Arithmeticus, revoca, si potes ad calculum, omnia, quæ vixisti, temporis puncta, Angelorum obsequia, naturæ totius in te congesta commoda; omnia ista, sunt amoris beneficia; Benevolentia monumenta; Beneficentiæ insignia. Non sunt in aëre tot atomi; quod sunt in te ad amandum Deum stimuli: & amor tam fertilis, erit in pariendo amore in te sterilis? Da, vel parùm illi, qui dedit tibi multum; da modicum illi, qui tibi promittit centuplum; da, vel aliquid illi, qui tibi dedit omnia. Siquidem:

Dat pyra, dat poma; is, qui non habet aurea dona.

7. DIES DECEMB.

Summum Bonum, hoc est tuum bonum: Quid ergò deest, cui summum Bonum, bonum est? *S. August.*
in Psal. 102.

Amandi Deum, I.
in finitæ sunt
obligationes.

ECce supremus supremæ felicitatis hic est apex, Beatitudinis vertex, esse in illo gradu, ut nihil desit. Repugnant hæc duo; beatum esse, & aliquid sibi deesse. Si inter omnia, & post omnia, quæ vagè amando, prosequeris bona unum tibi sit bonum, quod est summum Bonum: cum in uno habeas omnia; jam necesse est, te beatum esse, cum nihil tibi possit deesse. Quid ergò te fatigas, ô Anima, ambulando vias difficiles, cum habeas te; imò in te Deum, amari, & amare tam facilem? Quæris amandi invitamenta;

PARS III.

Qqq

nume-

numera, si potes, æternitatis momenta. Tot sunt in te Dei amandi tituli; quot sunt in infinito numeri. Et sicut illorum numerorum nullus est numerus: licet nec in te titularum, quibus obligaris amare Deum. Quosdam exposuimus; expende, quæ sequuntur exponenda. Non tantum te ingratum gratis, amore indignissimum, infinitus Deus ab infinito tempore amare est dignatus; sed amorem tuum, quem non potest impetrare, ut extorqueat, ad redamandum invitatur; & tantum non compellit præmiis, quorum nullus est numerus, infinitis; quorum nullus est terminus, sempiternis. Tot scilicet, ac tantis opus est machinis, ut amorem hominis, quo non indiget, impetret. Hic jam si potes, æstima, quàm dignum sit, istum amari; Non tam, quia præmia amoris summa promittit; quàm quia adeò bonus est, ut ne gratis quidem amari, sed abs te cupiat. Contra quàm insanum, imò & perniciosum, præ Deo amare illa; quæ non modò nullam pro tuo amore promittunt mercedem, sed omnem in te immittunt calamitatem.

II. Quid, quod Deus sibi sufficientissimus; nullius extra se alterius ad felicitatem suam indigens, desideret à te amari; & quasi ingens consecutus bonum is, qui est omne Bonum, dum id nactus fuerit, quasi de optimo spolio triumphet gaudio? cum tamen eum amari à te, nullum sit illi bonum, sed totum tuum. O quam pretiosius est noster amor! quem Deus ipse, & ardentem desiderat, & studiosè sollicitat! Hic verò, quid magis repugnat Æquitati; fraudare tantam Majestatem, tanto suo desiderio, privare tanto gaudio: idque, ut vitiosis indulgeat deside-

desideriis, & perituris fruatur gaudiis; quorum finis, est calamitas, cujus nullus est finis: & dolor, cujus perpetuum, ubi semel ceperit, est principium. Et qua tu mente potes, vel qua fronte audes, Deum rogare, ut tuas audiat preces; & exaudiat desideria præcantis, qui posthabitis, quæ deberes omnibus præhabere, ejus justissimis, juxta ac sanctissimis desideriiis, totum te consecras desideriiis recordis tui cordis? Ut Deum ames, non tantum est ipsius desiderium, sed imperium: vult, quod non potest impetrare, imperare: itaque amorem sui, non tantum ut amicus suadet; sed ut Dominus jubet. Certè tantum est nobis bonum amare summum Bonum: ut si imperasset, ne amaremus: fuisset imperium observatu non tantum difficile, sed intollerabile. Quam durum fuisset, non licere eum amare, ad quem amandum tot sunt illecebræ, quot ubique creaturæ: non posse eum amare: quem amare, est prima felicitas: non amare, ultima calamitas? Quantum sit bonum, amare Deum: non concipit, qui eum non amat, dum amare sic præcipit.

III. Non hinc sistit amor Dei, ut eliciat amorem tui. Non tantum, si ames, pollicetur præmia: sed nisi ames, minatur supplicia: & quidem utraque in suo gradu summa, quia æterna. Tanti est ergo amor tuus Deo: ut nisi tu ames, ille oderit: Tanti & tibi, sit divinum odium, ut saltem amore id redimas: qua re potius facilius? ama: & qui eras odio, factus es amabilis. Fœliciter amas, qui amando, totam explēs legem, & omnes evadis pœ-

Qq q 2

nas;

nas ; amorémque erga te divinum, quo nihil optabilius, merearis : illius, inquam, cujus odium, damnatio est ; cujus amor, salus est. Ad hæc, divina Bonitas : ut nulla ulli esset in amando difficultas, summa facilitas, omnibus se creaturis immiscuit : quæ ideò sunt bonæ, quod à Deo sint bono. His tu utere hoc modo : ut in creatis, ames Creatorem ; in pulchris, pulchritudinem ; in suavibus, suavitatem ; in doctis, doctrinam ; in sapientibus, sapientiam ; hoc est, in omnibus, qui est omnia, Deum. Amant Beati in cælis : & amando, beati sunt : & quidem tantò beatiore, quantum in amando ferventiores. O qualis vita, quæ solo constat amore, & boni summi ! Amant non tantum Beati in cælis, sed & iusti in terris : & illi tantò sunt iustiores, quantò in amore perfectiores. Tot, tantisque amandi exemplis, si non moveris : nec iustus es modò, nec beatus eris olim : quod verè times, si solitè caves : & qui amantium speras præmium, amantium quære consortium. Amare Deum, videtur arduum : omnium enim constat observatione mandatorum : nullum enim negligit, qui eorum Auctorem diligit. Facile tamen est illi, qui Gratiâ est præditus ; quâ te præditum, tam es certus, quàm Deum, gratiæ Auctorem amare te experiris. Quid ergò promptiùs, quàm amare illum, cujus per gratiam es Filius : & cujus eris aliquando per gloriam hæres,

Dilige, quidnam hæres : celi, si diligis, hæres ?